

at man i den Periode har haft saa langt mindre Indtægt end forventet. Nogen afgørende Indflydelse paa dette har de paa-gældende Regeringer aldeles ikke kunnet have. Ingen af dem har forstaaet at bedømme Situationen, som den har foreligget. Paa dette Punkt synes det mig altsaa, at de staar lige.

Hvis man imidlertid vil spørge, om der intet er, der taler til Ros for det System, vi nu har, sammenlignet med det radikal-socialdemokratiske finansielt set, maa jeg hævde: Jo, det er der. Det er ikke det, at Skatterne er gaaet ned; i den Retning er der ikke noget at rose det nuværende Ministerium for. De er nemlig ikke, i hvert Fald kun i meget ringe Grad, gaaet ned paa Grund af, at Procenterne er nedsat. Den ærede finansielle Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, synes at ville mene, at der har fundet en Nedsættelse Sted paa Grund af, at Fradragene er blevet større. Dette er efter mit Skøn ikke rigtigt. Der har kun fundet en Om-lægning Sted, idet de Nedsættelser, der har fundet Sted, ikke skulde være Nedsættelser, der ikke blev kompenseret, men i hvert Fald saa nogenlunde skulde kompenseres ved, at der ingen Nedgang fandt Sted for de højere Indtægters Vedkommende. Tager man det samfundsmæssigt, og det er det, man i dette Tilfælde skal gøre, maa jeg hævde, at nogen Nedsættelse af Procenterne har der ikke fundet Sted.

Jeg maa yderligere hævde, at de Skatteprocenter, vi har nu, virker mere trykkende end dem, vi havde for 2—3 Aar siden. Man kunde synes, at dette er en lidt underlig Paastand, idet man kan sige, og det med Rette, at den samme Indtægt nu har større Købeevne end for 2—3 Aar siden, da Dyrtiden var mere fremtrædende end nu; dette er naturligvis et Plus i Retning af, at man kan taale en højere Procent, og det er et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Rode gentagne Gange har peget paa. Men selv om det er saaledes, og det vil jeg ingenlunde benægte, tror jeg, at en anden Faktor betyder saa meget mere, og det er den almindelige Nedgang i Indkomst. Enhver vil forstaa, at hvis en Mand har haft 10 000 Kr. at leve af og pludselig bliver skruet ned til 6 000—7 000 Kr., saa har Manden i Kraft af dette en saa uhyre forringet Skatteevne, at Skatten faktisk nu virker mere trykkende, end den gjorde for 2—3 Aar siden. Paa dette Punkt synes det altsaa ikke, at man med Rette kan sige, at Venstres Styre har frembragt noget,

man fra nogen Side vil være dem synderlig Tak skyldig for.

Der hvor man imidlertid efter mit Skøn med Rette kan sætte ind, det er paa et Punkt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Martin Hansen var inde paa, nemlig Besparelser gennem en bedre Udnyttelse af Mennesker. Det ærede Medlem pegede paa, at Finansudvalget har rettet Spørgsmaal til Ministeriet om en nærmere Udredning af, hvorledes forskellige Sparekommissioners Bestemmelser har virket, og det er klart, at Svarene herpaa i høj Grad maa interessere. Det ærede Medlem mener, at man kan opgøre disse Besparelser til 40 Mill. Kr., og jeg tror, at den højtærede Finansminister paa et tidligere Tidspunkt har udtalt nogenlunde det samme. Det maa antages, at dette Tal er saa nogenlunde rigtigt. Det forekommer mig, at man har Lov til at sige, at disse 40 Mill. Kr.s Mindreudgift alene kan skrives paa det nuværende Styres Regnskab, idet jeg føler mig forvisset om, at det radikal-socialdemokratiske Styre, under hvilket den slette Udnyttelse af Menneskematerialet opstod, specielt i Kraft af, at man hovedkulds gik over til 8 Timers Arbejdsdagen, ikke paa nogen Maade vilde have kunnet gennemføre denne Økonomi.

Dertil kommer saa Konjunkturtillæggets Nedgang. Det er vel nok et Tvivlsspørgsmaal, om det radikal-socialdemokratiske Styre vilde have foreslaaet en Besparelse af lignende Art som den, vi her har faaet; og der er ingen Tvivl om, at ikke mindst Tjenestemændene vil hævde, at det havde været meget tiltalende, om ikke Staten havde skaaret denne Konjunkturindtægt saa stærkt ned. Jeg maa imidlertid som min Opfattelse hævde, at som Forholdene alt i alt har udviklet sig, maatte denne Nedgang til, og jeg kan heller ikke se, at Tjenestemændene med Rette kan beklage sig over, at den har fundet Sted. Jeg har paa den anden Side med Tilfredshed bemærket mig, at den højtærede Finansminister ikke stiller nogen yderligere Nedgang i Udsigt, og dette betyder vel, at Tjenestemændene har Lov til at vente, at de i hvert Fald i det kommende Aar kan regne med det samme Konjunkturtillæg som nu.

En yderligere Nedgang i Udgifterne hidrører fra, at Dyrtilstillægget er gaaet ned, men da denne Nedgang sker fuldkommen automatisk i Henhold til bestaaende Love, vilde den være sket ganske bortset fra, om det ene eller det andet Parti havde været ved Magten.

Opgør man altsaa Forholdene finan-